

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΕΤΗΣΙΑ Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτὴ καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ.

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Ἐδοκιμήσεις, καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ἐπὶ τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου.

Ὁ ἡμέτερος βουλευτὴς κ. Ἀντ. Ρικᾶκης ἐκ τῶν ἀρίστων ἡμῶν νομομαθῶν καὶ ἐρμηνευτῶν τῶν νόμων, διατριβῶν μετὰ τὴν ἐκ τῆς Ἑσπερίας ἐπάνοδόν του παρ' ἡμῖν ἐνταῦθα, ἔσχε τὴν καλωσύνην νὰ ἀνακοινώσῃ ἡμῖν τὸ πόρισμα τῆς ἐπὶ τοῦ στρατολογικοῦ νόμου μελέτης του, ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ὑπουργικὰς διατάξεις, καθ' ὅ παρα τὸν νόμον ἐκλήθησαν ἀπὸ τοῦ νόου εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ οἱ ἀγοντὲς ἡλικίαν ἀπὸ τοῦ 22 μέχρι τοῦ 24 ἔτους συμπληρωμένου. Τὴν γνώμην αὐτοῦ ταύτην διεθίσασεν ὁ κ. Ρικᾶκης ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, διὰ τοῦ ἐπομένου τηλεγραφήματός του, ὑπερ δημοσιεύομεν, διότι ἐκ τῆς ὑποδηλουμένης ἀλληλουχίας τῶν ἀναφερομένων ἀρθρῶν τοῦ νόμου, προκύπτει ἡ ἐρῆδότης τῆς γνώμης ταύτης:

Κύριον Καραϊσκάκη. Ὑπουργὸν Στρατιωτικῶν Ἀθῆνας.

Διαβῶν μετὰ τὴν ἐπάνοδόν μου τὸ Β. Διάταγμα τῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπουργικὰς διατάξεις, θεωρῶ καθήκον νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐκτίμησίν σας τὴν ἀκόλουθον παρατήρησιν ἀποβλέπουσαν εἰς μόνην τὴν ἀκριβῆ τοῦ νόμου ἐκτέλεσιν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 118 τοῦ περὶ στρατολογίας Νόμου οἱ ἀγοντὲς ἡλικίαν ἀπὸ τοῦ 22 μέχρι τοῦ 24 ἔτους συμπληρωμένου ἀνήκουσιν ἤδη εἰς τὴν διαθεσιμότητα, καὶ ὑπάγονται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 63 διαθεσίμων, οὗτοι δὲ καλοῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 40 εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ μόνον ἐν ὥρᾳ πολέμου. Τοῦτο ἀνεγνώρισεν καὶ τὸ Β. Διάταγμα τῆς ἐπιστρατεύσεως ἐξαιρέσας ἐν ἀρθρῷ 5 τοὺς δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 63 ἐν διαθεσιμότητι διατελοῦντας ἐπομένως καὶ οἱ ἐν τῷ ἀρθρῷ 118 εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ὑποβαλλόμενοι διαθεσίμοι, πρέπει νὰ ἐξαιρηθῶσι τῆς ἐπιστρατεύσεως, ἀφοῦ αὐτὸ τὸ Β. Διάταγμα δὲν ἀναγνωρίζει κατὰστασιν πολέμου.

ΑΝΤ. ΡΙΚΑΚΗΣ.

Εἰς τὸν κ. Ρικᾶκην ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀπάντησεν διὰ τοῦ ἐπομένου ἀσφαφοῦς τηλεγραφήματος. «Εἰς ἀπάντησιν τοῦ τηλεγραφήματός σας πρὸς δύο ἡμερῶν ἐξεδόθη ἐγκύκλιος.» Τί εἶδος ἐγκύκλιος ἐξεδόθη δὲν λέγει τὸ τηλεγράφημα, οὐδὲ πῶς δὲν περιήλθεν μέχρις ἡμῶν ἡ ἐγκύκλιος αὕτη, ἀφοῦ πρὸς δύο ἡμερῶν ἐξεδόθη τοιαύτη καὶ τοῦτο λέγεται τὸ παρελθὸν Σάββατον.

Πλὴν ταῦτα θὰ διαφωτισθῶσι κατόπιν πληρέστερον. Ἀπὸ τοῦ νῦν ὁμῶς ἵνα παρέξωμεν εἰς ὄλους τὰ στοιχεῖα πρὸς ἔλεγχον τῆς ὀρθότητος τῆς γνώμης τοῦ κ. Ρικᾶκη, παραθέτομεν ἀμέσως κατωτέρω τὰ ἄρθρα τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου, τὰ προβαλλόμενα πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 118. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἀπαντῶσι οἱ μὴ ὑπηρετήσαντες ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ καὶ ἀγοντὲς ἡλικίαν ἀπὸ τοῦ 21 ἔτους, συμπληρωμένου, μέχρι τοῦ 40 συμ-

πληρωμένου, καταγεγραμμένοι δ' ἐν τῷ μητρώῳ τῶν ἀρρένων θέλουσι ταχθῆ εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ παρόντος νόμου, εἰς τὴν ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας τῶν ἀνήκουσιν ἀλλ' οἱ ἀγοντὲς ἡλικίαν ἀπὸ τοῦ 22 συμπληρωμένου, μέχρι τοῦ 24 συμπληρωμένου θέλουσι ταχθῆ ἀμέσως εἰς τὴν διαθεσιμότητα τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ καὶ διαμείνῃ ἐν αὐτῇ μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν εἰς τὴν ἐφεσβρίαν μεταβάσεως, ὑπαγόμενοι εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 63 διαθεσίμων.

Ἄρθρον 68. Οἱ ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τῶν στρατολογικῶν ἐλέγχων ἐγγεγραμμένοι νέοι διανύουσι τὴν τριετίαν ἐν διαθεσιμότητι ὑπαγόμενοι κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτην εἰς τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀρθρῷ ὑποχρεώσεις. Τάσσονται οὗτοι εἰς τὸ πεζικόν.

Ἄρθρον 40. Οἱ ἀπαλλαγέντες τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 33 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ οἱ τυχόντες ἀναβολῆς κατατάξεως δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 38, καλοῦνται ἐν ὥρᾳ πολέμου εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἄνδρες τῆς αὐτῆς ἀπογραφῆς. Ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ διατίθησιν αὐτοὺς κατὰ τὰς ἀνάγκας τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν.

Ἀστυνομία.

Ὁ «φορολογούμενος» δὲν διακρίνεται δυσμενῶς πρὸς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἡμῶν καὶ περὶ τούτου μαρτυρεῖ ἀποχρώντως ἡ μέχρι τοῦδε πρὸς αὐτὴν στάσις του. Αἱ ἀγαθὰ διαθέσεις τοῦ κ. Δημάρχου εὐρον ἐν αὐτῷ πάντοτε ἐπαινήτην εὐλικρινῆ καὶ πᾶσαι αἱ δημοτικαὶ ἐνέργειαι, αἱ τεινύσαι εἰς ἐξυπηρέτησιν τοῦ τόπου, ἔτυχον τῆς ἀνεπιφυλάκτου ὑποστηρίξεως του. Ὁ Φορολογούμενος δὲν ἐδίστασε νὰ ἀνομολογήσῃ πολλὰκις ὅτι ἡ ἐνεστῶσα δημοτικὴ ἀρχὴ ἐν πολλοῖς ἐδείχθη ὑπερτέρα τῶν ἀμέσως προκατόχων της καὶ μετὰ χαρᾶς ἀνέγραψε πάσας τὰς προσπάθειάς της, τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν πραγματοποίησιν πολλῶν κοινωνικῶν ἔργων παρ' ἡμῖν. Ἄλλ' ἐμμένουσα ἡ ἐφημερίς αὕτη εἰς τὸ σύστημα ὑπερ ἀπ' ἀρχῆς εἰς ἐξυτὴν διέγραψε, δὲν δύναται νὰ ἀντιπάρῃ ἐν σιγῇ τὴν δημοτικὴν ἀστυνομίαν τοῦ τόπου, ἥτις ὑπὸ τὴν ἐνεστῶσαν δημοτικὴν ἀρχὴν οὐ μόνον δὲν προήχθη κατὰ τινα τρόπον, ἀλλὰ καὶ κατωτέρα ὁσημέραι δεικνύεται τῶν προγενεσιτέρων. Ὁ «φορολογούμενος» ἤθελεν ἀρνηθῆ ἑαυτὸν καὶ τὸ σύστημα τῆς ἀμερολήπτου ἐπισκοπήσεως τῶν κοινῶν ἡμῶν πραγμάτων, ἀν δὲν ἀνομολογῇ τοῦτο καὶ δὲν ἐφίστα τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Δημάρχου ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου κλάδου τῆς διοικήσεώς του, ὅστις σφάλλει καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη καὶ ἡμισυ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀξιώσεις τοῦ τόπου. Τοσοῦτον δὲ μᾶλλον ἤθελε παραλήψῃ καθήκον οὐσιώδες, καθόσον ἡ ἀστυνομία ἐν τῇ τοπικῇ διοικήσει ἐστὶν θεσμὸς θεμελιώδης, καὶ ἡ δικαιοδοσία της ἀπτεταί μεγάλων καὶ ποικίλων συμφερόντων.

Δυστυχῶς ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἡμῶν δὲν φαίνεται ὅτι περιάπτει εἰς τὴν ἀστυνομίαν τὴν προσήκουσαν αὐτῇ σπουδαιότητα, οὐδ' ἐνησχολήθη ἐπὶ τῆς καλῆς αὐτῆς καταρτίσεως καὶ τῆς πρε-

πούσης λειτουργίας της μετ' ἀναλόγου εἰς τὴν ἀποστολὴν της ἐπιμελείας. Διὰ τοῦτο ἡ ἀστυνομία ἡμῶν διατελεῖ ἀνεπαρκῆς καὶ ἀνίκανος ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰ ποικίλα αὐτῆς ἔργα, ἐκ τούτου δὲ πολλὰ παρ' ἡμῖν ἔκτροπα καὶ ἀθλιότητες.

Ἐνῶ πρὸ τριακονταετίας τὰ καθ' ἡμᾶς ἀνεπιτήθησαν εἰς βαθμὸν ἀξιοζήλον, καὶ αἱ σχέσεις τοῦ βίου καὶ τὰ συμφέροντα ἐπολλαπλασιάσθησαν, μόνη ἡ ἀστυνομία, κεκλημένη νὰ προστατεύσῃ καὶ ἐπιβεβαιώσῃ πάντα ταῦτα, ἔμεινε στάσιμος. Οὕτω δὲ μέχρι σήμερον ἡ ἀστυνομία παρίσταται οἷα καὶ πρὸ τριακοντα ἔτων, μ' ὅλην δηλαδὴ τὴν ἀνεπάρκειαν καὶ ἀγοικίαν της, ἐνῶ ἔτι τε ἐγεννήθησαν, ὡς ἐρῆθη, ποικίλαι σχέσεις χρήσεως προστασίας, κοινωνικαὶ ἀνάγκαι, δειόμεναι θεραπείας καὶ ἀξιώσεις ἀνέσεως καὶ ἀσφαλείας δίκαιαι καὶ εὐλογοί. Ἡ ἀστυνομία εἶναι παρ' ἡμῖν πάντοτε ἡ ἀξέστος ἐκείνη ἐξουσία, ἡ ἐπιβαλλομένη ἐν σπανιωτάται, τισι περιστάσει διὰ τῆς ὑλικῆς μόνον ἰσχύος, ἀγροίκος τὸ ἦθος καὶ ἀνίκανος νὰ ὑψωθῆ εἰς τὴν περιωπὴν ἀρχῆς, ἥτις λογιζέται παρ' ἅπασιν τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς ὡς πρόνοια ἐφορεύουσα ἐπὶ τῆς καθόλου τάξεως.

Ἡ ἀστυνομία σήμερον πανταχοῦ λογιζέται διὰ τὴν διοίκησιν καὶ τὰ πολιτικὰ ἔθνη τοῦ λαοῦ, ὅτι λογιζέται ἡ παιδαγωγία διὰ τὰ ἄτομα κατ' ἰδίαν ἐντούτοις παρ' ἡμῖν αὕτη οὐ μόνον οὐδεμίαν ἐξασκεῖ ἐπὶ τὰ ἔθνη τοῦ πλήθους ἀγαθὴν ἐπιβρόχην, ἀλλὰ τούνην καὶ συμβάλλει κάπως εἰς τὴν ἐξαχρείωσίν των. Τὰ μὲν ἀνώτερα αὐτῆς ὄργανα συλλεγονται εὖ καὶ ὡς ἔτυχε, τὰ δὲ κατώτερα στρατολογούνται ἐκ τῆς θαναυσότερας τάξεως τῆς κοινωνίας, καὶ ἐκ τούτων δὲ καὶ ἐξ ἐκείνων ἐλείπει ἐντελῶς ἡ συναίσθησις τῆς ἀποστολῆς των καὶ αὕτη ἡ γνώσις τοῦ προορισμοῦ των. Τοῦτου ἐνεκεν ἡ ἀρχὴ αὕτη διατελεῖ ἐξευτελισμένη, καὶ ἐλάχιστα ἐκ τῶν πολλῶν αὐτῆς καθήκοντων δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ. Παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἐπὶ τῇ καλῇ ἢ κακῇ ἀστυνομίᾳ, δυστυχῶς δὲν κατενόηθη εἰς αὐτὴν ἀποχρώντως ὅτι ἡ ἀστυνομία εἶναι ἡ τάξις προεδρεύουσα εἰς τὴν κοινωνίαν, ὅτι ἡ τελειοποίησις αὐτῆς εἶναι προαγωγὴ ἐν τῷ πολιτισμῷ, ὅτι ἡ ἀστυνομία περιλαμβάνει πᾶν ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὴν εὐημερίαν καὶ σφάλειαν τῶν πολιτῶν ἐν γένει, ὅτι ἡ δικαιοδοσία της ἀπτεταί μεγάλων καὶ ποικίλων συμφερόντων, ὅτι ἐμπιστευομένη εἰς χεῖρας ἀγνάς καὶ διαχειριζομένη τιμίως καὶ μετ' ἐπιστήμης ἀποβαίνει ἐξουσία εὐεργητικὴ καὶ προστατευτικὴ καὶ ἐφορεῖ ἐπὶ τῆς κοινωνίας ὡς πρόνοια τις, ὅτι ἐνεργουμένη βιαίως, ἐγκαταλειμμένη εἰς ἑαυτὴν, διαχειριζομένη πρὸς ἀτομικὸν ἢ ἀθέμιτον ὄφελος ἢ πρὸς φατριαστικὸς σκοποὺς, ἀποβαίνει οἰονεὶ ληστρικὴ συμμορία, νόμῳ ἀναγνωρισμένη καὶ ἐπιφέρει τὴν ταραχὴν εἰς τὰ πνεύματα καὶ τὴν διαφθορὰν εἰς τὰ ἔθνη τοῦ λαοῦ, ὅτι γενομένη συνένοχος τοῦ κομματισμοῦ παρέχει εἰς αὐτὸν, ἐπὶ βλάβῃ σπουδαίων συμφερόντων, ἀποτρόπαιον συνδρομὴν φροσὸν καὶ κακόνθεσ ὄπλον.

Πάντα ταῦτα δὲν κατενοήθησαν δυστυχῶς οὐδ' ὑπὸ τῆς ἐνεστῶσης δημοτικῆς ἀρχῆς ἡμῶν, ἥτις ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην ὑστέρησε κατὰ πολὺ τῶν

προκατάχων της εν τη δικικήσει των δημοτικών ημών συμφερόντων. Έδωκεν, όσον άφορά την άστυνομίαν την πεπραγμένην όδόν και ούδέ κατ' έλαχιστον έβελτίωσε τό άστυνομικόν σύστημα και όσον άφορά την έκλογήν των άνωτέρων και κατωτέρων αυτής όργάνων, και όσον άφορά τον τρόπον της ένεργείας και την έκτασιν αυτής. Οι σήμεραν και πρότερον διευθύνοντες τά της άστυνομίας ημών, άξιόλογοι άλλως τε άνθρωποι, άδύνατον είναι και ως έκ των γνώσεων αυτών και ως έκ των έξεων και των σχέσεων ν' ανταποκριθώσιν εις καθήκοντα άνωτέρας φύσεως· τά δε κατώτερα αυτών όργανά, άγροίκου τινος ως έπί τό πολύ και διεστραυμένην έντελώς έχοντα ιδέαν περί άστυνομίας κατεβίβασαν την άποστολήν των εις όσιν τοζμπουκικου έπισηγέλιματος. Η ένεργεια άφ' έτέρου ή άστυνομική παρ' ημίν περιορίζεται στενωώς και περιστρέφεται πάντοτε εις τον στενόν κύκλον των καθήκόντων εκείνων, άτινα είχαν ή άστυνομία πρό τεσσαράκοντα έτών. Ο κύκλος της ένεργείας της περιστρέφεται εις έξωτερικήν τινά περιφρούρησιν της δημοσίας άσφαλείας, εις έν είδος άρματολικείου έν τη πόλει, και ούδέν πλέον. Η ημετέρα άστυνομία δέν λογίζει μεταξύ των καθήκόντων της την προληπτικήν προστασίαν των προσώπων και των περιουσιών, διά της άρσεως πάντος δυνάμενου νά θέσθ έν κινδύνω και ταύτας και εκείνα· διά τούτο ή όπλοφορία διατελεί άκαταδίωκτος, και ή έντός της πόλεως έναπόθεσις εύφλέκτων ύλών έμοίως. Η προστασία της υγείας των κατοίκων ήκιστα ένδιαφέρει την άστυνομίαν ημών και διά τούτο ούδεμίαν νοσηράν αίτίαν ήδύνήθη νά εξαφανίσθ ποτε, απθδειξίς ή κατάστασις των άγορών και των σφαλείων κτλ. Η άστυνομία ημών φρονεί ότι ούδέν έχει καθήκον πρός τό έμπόριον και την βιομηχανίαν, ότι ή αγορά είναι ούδετέρω χώρα έκτός των καθήκόντων της, ότι ούδέν όφείλει πρός την δημοσίαν ήθικήν, πρός τά ήθη κτλ. κτλ.

Τοιαύτη άστυνομία δέν άρμόζει έν πόλει οία η ημετέρα, ή δε δημοτ. αρχή σπουδαίαν αναλαμβάνει ευθύνην άνεχομένη αυτήν σήμεραν, όπότεν αι άνάγκαι του τόπου και αι άξιώσεις αυτού κήζησαν κατά λόγον της προαγωγής και της αναπτύξεώς του. Ποιούμεθα σήμεραν τάς νύξεις ταύτας περί άστυνομίας ίνα δώσωμεν άφορμήν εις σκέψεις και εις την δημοτικήν άρχήν και εις την άνωτέραν δικαιοκτικήν, ήτις επί του προκειμένου, ως φαίνεται ημίν, παραλείπει ουσίωδες αυτής καθήκον. Τούτο λέγοντες δέν έννοοσμεν τον διορισμόν άστυνόμου, όπερ έπί του προκειμένου δέν είναι τό ουσίωδες, διότι άν τό άστυνομικόν σύστημα πρόκειται νά μείνη τό αυτό, είτε διωρισθ ή άστυνόμος είτε μή, είναι τό ίδιον· ή μεταβολή πρέπει νά ζητηθ ή έν τω συστήματι, όπερ πρό καιρού λειτουργεί παρ' ημίν και όπερ έδειχθη άνίκανον νά άποφέρη καρπόν τινά.

Εμπορικόν Δελτίον.

Πάτρι: 21 Αυγούστου 1880.

Σ τ α φ ι ς, Άπό της τελευταίας έβδομάδος ή καιρός πολύ έβούθησε την άποξήραναι του σταφιδοκαρπού, ήδη δε δύναται τις ειπείν ότι τό πλείστον μέρος της έσοδείας έξησφαλίσθη. Η ποιότης του έπί των κλημάτων βραχέντος και μετά την βροχήν τρυγηθέντος πράγματος προσεδουκάτο από τους κτηματίας άρίστη ήδη όμως, ότε απεξήρανθη, αι προσδοκίαι αυται διεψεύσθησαν, καθόσον ή ποιότης του σταφιδοκαρπού τούτου δέν φαίνεται καλή και πιθανόν είναι τό βεβρεγμένον άλλα καλώς άποξηραμένον πράγμα νά πωληθ ή καλλίτερον του μετά την βροχήν τρυγηθέντος καθώς και του πρό της βροχής άλλ' έκ φόδου παραβιασθέντος πράγματος.

Η αγορά ημών ύπέστη έπεσεμόν τινά διαρκούσης της παρούσης εβδομάδος· διότι ένω έν άρχή έδόθησαν τάλ. 29 εις καλώς ποιότητας Φιλιππών και 26 1)2 Κάμπου και 38 1)2 Κόλπου, πρό όλίγων ημερών αι τιμαί περιστρέφονται

εις τάλ. 23 Κάμπου, 22 1)2 Λιγυδίστης και Πύλου και 25 Μεθώνης και άλλων έπαρχιακών. Περύργον δε είναι ότι με τάς τιμάς αυτάς, αι δικάται είναι κατά πέντε τάλληρα άνωτέρω της πραγματικής αξίας του πράγματος. ως θέλει άργότερα άποδειχθ ή έκ των άγορών της καταναλώσεως και του ποσού της έσοδείας, έπωλήθη άπαν τό έν τω λιμένι ημών εύρισκόμενον όλίγον πράγμα· τούτο όμως εξηγείται έκ τε της άμορφού αντιστάσεως ήν κάμουν οι έν ταις έπαρχίαις κτηματίαι εις τό νά μη πωλώσιν ήδη, νομίζοντες ότι θέλει επαναληθ ή και έφτός τό περισσόν ευτυχές συμβάν, του νά πληρώσθ ή Γαλλία ύψηλάς τιμάς άργότερον και έκ του ότι πιθανόν παραγωγισιοδόχοι τινές νά έχωσιν άνάγκην νά έκτελέσονται παραγγαλίαι. Άνεξήγητον όμως μά· φαίνεται, διατί οι έν Καλάμας κάτοχοι, άπορρίπτοντες προσφοράς 25 τάλληρων εκεί, έλπίζουσιν άνωτέρας τιμάς.

Ούδέποτε έννομοδύται αι Πάτρι νά συνεκεντρώθ ή τοσοούτον πράγμα· εις τάς άποθήκας άνευ πράξεων· τούτο δε έπίσης έβούθησε τους κάτόχους των έπαρχιακών νά πωλήσωσιν εύκολώτερον και άκριβώτερον πιθανόν όμως την έλευσομένην έβδομάδα, καθ' ήν θά προσφερθ ή μέγα ποσόν σταφιδοκαρπού. Ηύγου, αι τιμαί νά λάθωσιν άλλην πορείαν.

Και τά πολλά ύπάρχοντα έν τω λιμένι ημών υπό φόρτωσιν άτμόπλοικ, και τοι μη όντων υποχρέων φορτωτών, ούχ' ήττον συνετέλεσαν εις τό νά όθήσωσιν εις αγοράς πράγματος με τιμάς ούχι άλλως δεδικαιολογημένας.

Έν Ηπταννήσφ ούδεμίαι εισέτι πράξις έγένετο.

Η αγορά της Άγγλίας επί της σταφίδος διατελεί εισέτι εις γαλήνην, έπειδή σήμεραν φθάνουσι τά πρώτα άτμόπλοια. Έκ Γαλλίας γενάται ζήτησις, άλλ' ως επί τό πλείστον με τιμάς εισέτι χαμηλώτερας των ένταύθα πληρωσομένων.

Παλαιά χαταρμένον έσλ. 10 και 10 1)2 δι' άνοσίτων και άνοσίτων, σταφιδοκαρπού.

Σ ι τ η ρ ά. Πλέον ύποστηρικμένα ή κατά την παρελθούσαν έβδομάδα. Φθασίματα έλλείπουν εις έδόθησαν προσφοραι επί σιτοφοριών άρτίως άφιχθέντων έκ Ζακύνθου 4) και 40 1)2 διαμετακόμησιν άλλ' οι κάτοχοι δέν ενέδωκαν διευθύναντες ταύτα εις Κέρκυραν όπου εκεί τιμώνται έσολ. 200 τό κοιλόν. Μ' όλας δε τάς απαιτήσεις των κατόχων αί τιμαί των ως είκάζουσι δέν θά ήναι άνω των 45 λεπτ. Έκτός άν ή Εύρώπη ζήτησ ή σιτάρις, άτινα σήμεραν διάκεινται έν χαλαρότητι.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Την πρωίαν της παρελθούσης Κυριακής έτελεύτησεν ένταύθα έκ συγκοπής της καρδίας ό Ιωάννης Σβάικερ άνωτερος υπάλληλος παρά ταις ένταύθα κυρίαις Φέλις και Πρόξενος του Βελγίου. Την κηδείαν αυτού γενομένην την πρωίαν της έπομένης ήκολούθησεν έν πένθει ή παρ' ημίν Γερμανική παροικία, ής ό άποθανών άπετέλει κάγαπητόν μέλος, οι συνάδελφοι αυτού κύριοι Πρόξενος, ό κ. Δήμαρχος και έκλεκτή μερίς της ημετέρας κοινότητας, παρ' ής ό κάλιστος Σβάικερ έτιμώτο διά την ευγένειαν του χαρακτήρος του και την χρηστότητα του. Έπί δεκαπενταετίαν διαβίωσας μεταξύ ημών ό Σβάικερ και έκαυθών καλώς την Έλληνικήν γλώσσαν, ήγάπα ειλικρινώς σόν τόπον και με· ένδιαφέροντος παρηκολούθει τάς τύχας του· κατά τό μακρόν δε τούτο διάστημα πολλάς προσεκτήσατο συμπαθείας διά τάς πολυτίμους αυτού ιδιότητας, πρό πάντων δε διά την ευγένειαν του ήθους και τον άγαστόν χαρακτήρα του, άποθανών δε έγκαταλείπει μνήμην άγαθην και εις την οίκογένειαν αυτού έντιμον και συμπαθές όνομα. Άπέθανεν έν άκμή της ηλικίας αυτού, και έγκαταλείπει νεαράν σύζυγον, τρία τρυφερά τέκνα, άδελφήν και έν τη πατρίδι αυτού μητέρα, πάσας άπραμυθήτους επί τη προώρην και πιμρξ

σέρησει του. Ο κ. Γ. Κλάους εις των προϊσταμένων του έμπορικού οίκου Φέλις, άπηθύονεν εις τον νεκρόν του, παρά τον τάφον, συγκινητικήν άποχαιρετήριον προσφώνησιν, έν ή εξήρε τάς άρετάς και την ικανότητα του άφ' ημών μεταστάντος, έν μέσω θαυμάτης άδελφικότητας των περισταμένων. Ο άφορολογούμενος εις όν ό κάλλιστος Σβάικερ, διετέλεσε πάντοτε οίκαιος και φίλος, θαύματα αισθάνεται την στέρησιν της πολυτίμου ταύτης ύπάρξεως και θερμώς ευχεται ύπερ της αναπαύσεως της ψυχής του.

Εις τό τελευταίον φύλλον του ένταύθα ένδομημένου ε'Εμπορ. Παρατηρητήσφ κατεχωρήθη διατριβή τις έν ή αναγράφονται όνόματα τινά αξιοτίμων συμπολιτών μας συνεισενεγκόντων έκαστος χρηματικών τι ποσόν ύπερ των ένταύθα προσφύγων Ηπειρωτών, έν τέλει δε προστίθενται και τινά όνόματα άλλων ως άρνηθέντων πάσαν συνδρομήν ύπερ των προσφύγων ών εισί συμπατριώται. Τό νά αναγράψ ή διατριβή τά όνόματα των συνεισενεγκόντων ύπερ των προσφύγων, έπραξε βεβαίως καλόν έργον και τούτο γίνεται πάντοτε παρ' ημίν· τό νά αναγράψ ήμως και τά όνόματα των άρνηθέντων, έπί μομφή, φρονούμεν ότι ύπερέβη τά έσκαμμένα· ό δε ε'Εμπορικός Παρατηρητής, δεχθείς και καταχωρήσας εις τάς στήλας του παρομοίαν διατριβήν, έπέλαθετο πρός στιγμήν στοιχειωδστάτου δημοσιογραφικού καθήκοντος, κατά τό άποίν ό τύπος δύναται και όφείλει μάλιστα νά αναγράψ ή προς κοινόν έπαινον πάσαν άγαθην πράξιν, είτε άρχης είτε ιδιώτου, ν' άποφεύγη δ' έπιμελώς πάσαν άνάμειξιν εις έργα συνειδήσεως άτόμων ιδιωτερόντων. Άν ό τύπος επενέβαινε μεταξύ του Θεού και της συνειδήσεώς μας ήθελεν άποβή ίεροεξεταστής μισθός, άν δέ δέν περιωρίζετο έντός των άνωτέρω όρίων, θά άνεγνωρίζαμεν αυτό τό δικαίωμα νά βίπη τό βλέμμα, εις τον ιδιωτικόν ημών βίον, εις τάς σχέσεις της οικογενείας εις τό άποτίον του οίκου. Άν άναγνωρίζαμεν τώ τύπω τούτο, τότε νά έπαινεσ ήμους επί τούτο ή κα εκληρότητι πρός τους συμπατριώτας μας, όφείλομεν νά τώ άναγνωρίσωμεν και τό δικαίωμα νά μά· έπιτιμή· διότι δέν συχνάζομεν π. χ. εις την εκκλησίαν, ότι δέν κοινοοούμεν, ότι είμεθα κακοί σύζυγοι κτλ. Φρονούμεν, ότι τοιαύτην ίεροκρισίαν ούδείς ήθελεν άνεχθ ή ποτέ· διά τούτο είπομεν ότι ό ε'Εμπορ. Παρατηρητής, δεχθείς και δημοσιεύσας την περί της ό λόγος διατριβήν έπέλαθετο στοιχειωδστάτου δημοσιογραφικού καθήκοντος και έπήδησεν ύπερ τά έσκαμμένα. Πλήν τούτου όμως, ήμείς όφείλομεν και μίαν δικαιοσύνην πρός τά στυλιτευόμενα όνόματα ως άστοργα, καθ' όσον ούχι άπαξ άνεγράψαμεν αυτά μέχρι τούδε επί παντοταίς πατριωτικαίς και φιλανθρώποις συνδρομαίς και διστάζομεν νά δεχθώμεν ότι ήδη, έν μιά στιγμή, κατέπνιξαν τά αισθήματά των και μετεβλήθησαν γενόμενοι σκληροί και άστοργοι· φαίνεται όθεν ότι επί του προκειμένου ή άρνήσις των άλλους είχε λόγους, αίτινες διαφεύγουσι τον δημοσιογραφικόν έλεγχον.

Τά μαθήματα της ένταύθα έμπορικής σχολής σ'Ηρόδοδον διεκόπησαν διότι περί τους τεσσαράκοντα μαθητάς αυτής έν οις και τινές έκ της κοσμητέας, εκλήθησαν και προσήλθον εις τάς τάξεις του στρατού· ως έλπίζομεν ότι τά μαθήματα της άετολόγος και χρησιμευτάς ταύτης σχολής θά επαναλήθωσιν έν ημεραις ευτυχεστέραις.

Αι έγγραφαι των μαθητριών έν τω ένταύθα ιδιαισυνηρώ Παρθενωγωγείω της κ. Μαρίας Καλαποδοπούλου ήξαντο ήδη και οι βυβλόμένοι νά έγγραφώσι τά έαυτών τέκνα δύνανται νά προσέρχωνται κατά πάσαν ημεράν έν τω κατάστηματι. Έν τω Παρθενωγωγείω τούτω γίνονται δεκταί και αίκόσιτοι μαθήτριάς επί μετρία άμοιβή.

Την έσπέραν της παρελθούσης Κυριακής ύπρητριά τις ένταύθα δεκαεξαέτις, περιχυθείσα έξ άπροσεξίας διά του πετρελαίου άνημμένης λυχίας, άνεφλέχθη και μετ' όλίγας ώρας άπέθανεν ή δυστυχής κόρη θανάτον επώδυνον.

Διά Βασιλ. διατάγματος ένεκρίθη ή σύστασις τριών Κακοσυγιοδικείων έν τη περιφέρειά

των εν Πάτραις ερετων κατά την Β'. του ε. ε. σύνοδον, και προσδιωρίσθησαν εδραι αυτων του μεν τακτικού αι Πάτραι, των δε εκτάκτων το Μεσολόγγιον και η Ζάκυνθος.

— Ο Πρόεδρος των ενταυθα Πρωτοδικων κ. Α. Βλάχος μετετέθη εις Τρίπολιν αντ' αυτου δε μετετέθη ενταυθα ο της Τριπόλεως κ. Ι. Σταματιάδης και αλλοτε υπηρετήσας ενταυθα ευδοκίμως.

— Χθες περι ωραν πρωτην Μ. Μ. ησθάνθημεν σεισμών ουχι μεν πολυ ισχυρόν αλλ' επι ικανα διαρκέσαντα δευτερόλεπτα τουτον επηκολούθησαν τρεις αλλοι ασθενέστεροι και ηστον του πρώτου διαρκεις εν αι δονήσεις του πρώτου ησαν ισχυρώτεροι εξαπαντος ηθελον συμβη απεικταία.

— Ο χωροφύλαξ Νικολ. Κωνσταντίνου εν τω χωρίω Κράλι του δήμου Δύμης την 14 τρέχοντος μηνός συλλαβών ποσανόμως τον Νικολ. Καζιμπέρην, τον κατεκράτησε, τον ηκισε και ακολουθως ην απέλυσεν αφού πρώτον ελαβε θούτυρον, ορνιθας και κριήν.

— Την πρωταν της 17 τρέχοντος εν τη συνοικια α' Αρσια, ο παντοπώλης Πέτρος Πλέσσας εισβαλών παρανόμως εν τη οικια της Κλεοπάτρας Ρώσση, ετραυματίσεν αυτην δια των χειρών του, και διετάραξε την οικιακήν της ειρήνην.

— Την αυτην ημέραν μ. μ. ο αστυνομικός κλητήρ Γρηγόριος Καρέλης εις θέσιν Γψηλά αλώνα επιτεθείς δια θουνεύρου κατά της Μαρίας συζύγου Αθ. Πετροπούλου, έπεφερεν εις το σώμα της κακώσεις,

— Το εσπέρας της αυτης ημέρας ο Ίω. Χριστόπουλος υπηρέτης του παντοπώλου Παναγιώτου Μιχαλοπούλου ελθών εις λόγους δια την κλοπήν μιας πελάτης μετά του ιχθυοπώλου Παναγιώτ. Γούργια, ετραυματίσθη υπό τούτου δια κοπτερου όργάνου επικινδύνως ο δράστης συλληφθείς απειπάλη εις την ανάκρισιν.

— Εν τω χωρίω Καραβοστάσι του δήμου Δύμης την νύκτα της 14 τρ. μηνός, οι εκείσε ευρισθέντες προς συλλογήν βελανδοκαρπου Φίλιππος Σταματόπουλος και Παναγ. Σακέλλαριου εκ Πατρών, ελθόντες εις λόγους και πυροβοληθέντες δια πιστολιου και μετ' ακέσας άμοιβαίως εφόνευσαν τον εν ύπνω ευρισκόμενον Κρητα Νικολ. Ευλάρμενον, οι δράσται της πράξεως ταυτης συνελήφθησαν παρ' των παρατυχόντων μαρτύρων εργατων και εστάλησαν ενταυθα, ανακριθέντες δε εφυλακίσθησαν.

— Την πρωταν της 14 τρέχ. καταρρευσάσης της εν τη παραλια Αιγίου οικίας του Ανδρ. Κουτζουβέλη εν η ύπηρχε σταφιδοκαρπος και εργάζοντο δια μηχανών οι εργάται προς εκκαθάρισιν αυτου, εφρονεθησαν οι Ιωάννης Κονδύλης Λευκάδιος, Γεώργ. Σβούρος εκ Κορώνης, Βασίλ. Κοντόπουλος εκ Αιγίου, και επληρώθησαν οι Νικόλαος Κονδύλης και Βιρήνη Γιαννοπούλου.

— Την παρελθούσαν παρασκευήν περι μεσημβριαν εν τη συνοικια Πορφυροπούλου ο Παναγ. Καρα εκ πρόμελέτης επιτεθείς κατά του Δημητρ. Λιναρά επυροβόλησεν αυτον δια πιστολιου εις μικράν απόστασιν, αλλ' αι σφαίραι ετυχον αυτον τον ιδιον και συνέτριψαν την πλάμη της άριστερας χειρός του, ειτα μετά των συντρόφων του Παναγ. Κόντου, Νικολ. Παρασκευοπούλου και Κ. Πετρουζαπούλου, δια ροπαλών και μαχαιρών εισβαλόντες εις την οικιαν του αυτου Λιναρά, ετραυματίσαν αυτον, τε, ταν θεϊον του Σπύρον Φαναριώτην, την μητέρα του Μιχαλαίων και τους αδελφους του Σπυριδωνα και Περικτευή.

— Την 18 τρέχ. μηνός τρέχων το κάρον του ο Ν. Πιλαριδης η Κημπανέλης κατεπλάκωσε τον εξαετη παιδα του Ευαγγέλη Αντωνοπούλου διεληθόντες δε οι τροχοι του σώματος του ετραυματίσαν αυτον ακινδύνως ο δράστης δεν συνελήφθη.

— Το εσπέρας της 18 περι ωραν 9 μ. μ. ενφ' ό επι κεφαλής των κλητήρων Εύθ. Καραμέρος διέλυσε το εν τω καφφενείω του Χριστοδούλου Γιουγάλα χαρτοπαίγνιον ο Γιουγάλας άντέστη δι' απειλών και υβρων κατ' αυτου, φθάσας δε ο γραμ-

ματευς της αστυνομίας συνελαβεν αυτον και τον μετέφερεν εις το αστυν. κατάστημα.

— Την νύκτα της 17—18 τρ. ο παραστάτης του Αστραγα Σωτήριος και Δημήτριος Παλαρινοι Δευδρινοι Κοτσούτιδες εν τη θέσει Μίσσα Αγυια, εκλεπτον σταφιδοκαρπον του ειρημένου Αστραγα παρατηρήσεως δε γενομένης αυτοις υπό του Ιωάννου Δρακοπούλου, ο Δημήτριος ετραυματίσεν αυτον κατά την κεφαλήν δι' ενός πιλίνου άγγειου, οι δράσται εγένοντο άφαντοι.

— Την 18—19 τρέχοντ. βέβηλος άγνωστος χειρ αφήρεσε το έξωθι του Ναου του Παντοκράτορος υπάρχον προς εισπραξιν χρημάτων κουτιον και μετέφερεν αυτο πλησίον της οικίας του Ανδρ. Κρητικου ενθα θλάσας τουτο ελαβε τα εν αυτω υπάρχοντα χρήματα.

Την κατωτέρω διατριβήν περι σταφίδος, του καλλιστου ημών γεωπόνου κ. Π. Γενναδίου, διασφαιζούσαν υπό τινα έποψιν την τίχην του κυριώτερου ημών προϊόντος, πιστεύομεν ότι ευχαρίστως πολλοί θα αναγνώσωσιν εκ των ημετέρων συμπολιτών, ήδη μάλιστα όφθιαν ανακινούντα, πάντα τα ζητήματα τα άφορώντα το προϊόν μας τουτο, μετά τινος άκησυχίας. Παρατηρούμεν δε ότι και τοι οι περι του ποσου της έσοδείας υπολογισμοί του κ. Γενναδίου, δεν είναι πωθεν κατά πάντα άκριβεις, ως εκ των επελθουσών εκτοτε καιρικων και άλλων περιστάσεων, ουγ' ηττον κατά τα λοιπα το συζητούμενον θέμα μένει πάντοτε το αυτο και αξιον μελέτης.

Τινα περι σταφίδος.

Ο τρυγητός της σταφίδος ηρχισε προ πολλών ημερών, οι δε ειδήμονες λέγουν ότι η εφετεινή έσοδεία θα υπερβη τα 230 εκατομμύρια λιτρών. Εις ταυτα προστιθεμένων των εν Γαλλια, Αγγλια και άλλω παρακατατεθειμένων 65 εκατομμυρίων (τοσαυτη λέχεται ότι είναι η εφετεινη παρακαταθήκη) εκ της περυσινής έσοδείας, έχομεν δια την κατανάλωσιν του τρέχοντος γεωργικου έτους 300 περίπου εκατομμύρια. Αλλ' η κατανάλωσις του καρπου τουτου κατά το ηδη λήξαν έτος, με δλην την εν Γαλλια ζήτησιν, δεν υπερβη τα 160 εκατομμύρια, εν οίς συμπεριλαμβάνεται και η εξ 25 εκατομμ. παρακαταθήκη του προηγούμενου έτους. Οθεν, εάν υποθέσωμεν ότι, του ηδη άρξαμένου έτους η κατανάλωσις, ενεκα της υποτιμήσεως, ην θα υποστη το προϊόν, θα υπερβη την του λήξαντος κατά 15 εκατομ. θα έχωμεν περίσσευμα εξ 125 εκατομ. λιτρών, ητοι ποσόν σχεδόν επαρκές δια την κατανάλωσιν και του επομένου έτους.

Η τάχεις αυτη αύξησις του προϊόντος τουτου είναι, ως γνωστόν, αποτέλεσμα της άνευ μέτρου επεκτάσεως της καλλιέργειας της σταφίδος.

Οι πλείστοι των σταφιδοκαλλιεργητών και την αύξησιν ταυτην βλέπουσι και τας εν θραχει μέλλοντι δυσαρέστους συνέπειας αυτης κατανοούσιν ουχ' ηττον όσοι τουτων είναι κάτοχοι γαιών εξακολουθούσιν έμφυτευόντες σταφιδαμπελους, συνήθως δανεζόμενοι και τα προς τουτο χρήματα διότι αυται μέχρι σήμεραν άντιμειψαν τους κόπους και τα κεφάλαια κάλλιον πάντος άλλου προϊόντος. Εις μάτην λοιπόν προσπαθούσιν ενδ' υπολογισμών και λογικωτάτων συλλογισμών να πείσωσι τους γαιοκτήμονας ν' απέχωνται της καλλιέργειας της σταφίδος. Τον γεωργόν πάντα χου και πάντοτε πείθουσι μόνον τα πράγματα, ουχι δε οι λόγοι όσω και αν ηναι λογικοί. Οθεν πρέπει ν' αναμένωμεν την έλευσιν εποχής, καθ' ην τα πράγματα θα πείσωσι τους σταφιδοκαλλιεργητάς περι του άσυμφόρου της αύξσεως της καλλιέργειας του προϊόντος τουτου. Αλλ' η έλευσις της εποχής ταυτης θα συνεπαγάγη και κρίσιν γεωργικην, ης ε' αποτελέσματα, οι ως επί το πλείστον άνευ κεφαλαίων κτηματλαι της; Ελλάδας δεν

είναι εις θέσιν να υποστώσι χωρίς να περιέλθωσιν εις πλήρη χρεωκοπιαν.

Τα δεινά ταυτα είναι δυναίον να προληφθώσιν δι' ενός μόνον μέτρου: δια της εβρέσεως μέσων προς αύξησιν της κατανάλωσεως του σταφιδοκαρπου.

Τα μέσα ταυτα εξητάσαμεν προ μικρου εν τη σ' Εφημερίδι (της 15 και 16 Ιουλίου), εν η εβρομεν ότι εν τούτων είναι και η ελάττωσις του επί της σταφίδος εισαγωγικου τέλους εις τας χώρας της κατανάλωσεως αυτης. Ίνα δε οι ένδιαφροβόμενοι περι του ζητήματος της σταφίδος κατανοήσωσι την ανάγκην της επισπεύσεως των ενεργειών τουτων, προς εφαρμογήν του μέσου τουτου εν Γαλλια, εξετάζω ενταυθα εν όλίγοις την υποδοχήν, ην εν τη χώρα ταυτη λαμβάνει από τινος ε σταφιδοκαρπος.

Ο κ. Ιωσήφ Ωδιβέρτος εν τω παραρτήματι του περι της εκ σταφίδων κατασκευής σινών ά ζωολόγου πονήματος του, μεταξύ άλλων παραθέτει και την από 1 Σεπτεμβρίου 1879 εγκύκλιον του ύπουργείου της δικαιοσύνης, την απευθυνόμενην προς τους Εισαγγελείς των Γαλλικών δικαστηρίων, ης τα κυριώτερα μέρη έχουσι περιποι ώς εξής:

«Από της εισβολής της Φυλλοζήρας η εκ των στεμφύλων εξαγωγή του Α-α-κ-φ-φ-φ (λαγγέρου, γαλλ. ριηnelle) και η παρασκευή ποτών εκ σταφίδων ελαβαν διαστάσεις κατακρούσεως και πωλήσεως μεγάλης.

«Εν όσω τα ποτά ταυτα κυκλοφορούσιν υπό το αληθές αυτων όνομα, το εμπόριον αυτων είναι θεμιτόν, αλλά αποβαίνει άθεμιτόν, όταν τα ποτά ταυτα προσφέρωνται εις την κατανάλωσιν χαρτακτηριζόμενα ως οίνοι, έσω και αν προστεθή εις αυτά, ως συνήθως συμβαίνει, δύσις γνήσιου οίνου η οίνοπνεύματος.

«Ο δεύτερος ούτος τρόπος της πωλήσεως των ποτών τουτων άγει τους άκεραίου χαρακτήρας εμπόρους εις συναγωνισμών άνισον και άδικον, τους δε καταναλωτάς εις απάτην, ην προτιθέμεθα να περιστείλωμεν.

«Οθεν προτεκλούμεν ύμεις να χαρακτηρίσθη το νεόν τουτο είδος της νοθείας, ως υπαγόμενον εις την εφαρμογήν της υπό ημερομηνίαν 14 Οκτωβρίου 1876 εγκύκλιου του προκάταχου ημών.

«Οι λάκυροι και οι σταφιδίται, πωλούμενοι ως γνήσιοι οίνοι, η δεν είναι αναμεμιγμένοι μετά οίνων η οίνοπνεύματος, ότε το πάγμα χαρακτηρίζεται ως απάτη εν τη φύσει του εμπορευματος, προβλεπομένη και τιμωρούμενη υπό του άρθρου 423 του ποινικου κώδικος, η είναι αναμεμιγμένη μετά γνήσιων οίνων η οίνοπνεύματος, ότε η πράξις θα καταγγέληται ως νοθεία η διατήρησις νενοθευμένων ποτών—νόμος της 27 Μαρτίου 1851. (L'art de faire le vin. σελ. 285.)»

Η εγκύκλιος αυτη προκάλεσε μακράς και σπουδαίας συζητήσεις των μεσημβριών και των προσβολειών Γάλλων. Και οι πρώτοι κατακρίνουσιν αυτην ως φέρουσαν προσκόμματα εις την ανάπτυξιν βιομηχανίας, ητις παρέχει τοις πολλοίς οίνον υγιεινόν, ολιγοδάπανον και δυναμένον ούτω ν' αναπληρώση την έλλειψιν την προσελθούσαν εκ των καταστροφών της φυλλοζήρας. Οι δε δεύτεροι υποστηρίζουσι την εγκύκλιον, διότι δι' αυτης θα ελάττωθη η κατανάλωσις κερραμμένου οίνου και κατά συνέπειαν η παραγωγή του σταφιδίτου, ώστε θα δύνανται να πωλώσιν εις έποφελεστέρας τιμάς τους εκ των σταφυλών οίνους των, ών η παραγωγή δεν ηλαττώθη ενεκα της υγιούς καταστάσεως των αμπελων αυτων.

Εν τη συζητήσει ταυτη ελαβε σπουδαίον μέρος ο κ. Ωδιβέρτος, όστις εξ έρχης και δι' άρθρων και δι' εκθέσεων του κατέκρινε και απέδειξε την περι ης ο λόγος εγκύκλιον επιδραστή, άδικον και αντιβαίνουσιν εις τους κανόνες της επιστήμης—(ιδε L'art de faire le vin σελ. 286—287.) Τα αυτά περίπου επαναλαμβάνει και εις την εσχάτως δημοσιευθείσαν εν τω ΜΟ-

pitteur vinicole (21 Ιουλίου 1880) αναφορών του προς την επί των ποτών επιτροπή της Γαλλικής βουλής.

Και οι μὲν υποστηρίζοντες την ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διατείνονται, ὅτι ὁ σταφιδίτης οἶνος πρέπει νὰ καταταχθῇ ἐν τῇ τάξει τοῦ λακύρου, διότι πρὸς κατασκευὴν αὐτοῦ γίνεται χρῆσις ὕδατος· οἱ δὲ ἀντίθετοι τῆς ἐγκυκλίου παρατηροῦσιν ὅτι πρὸς κατασκευὴν τοῦ λακύρου γίνεται χρῆσις τῶν στεμφύλων, ἐξ ὧν ἀφῆρηθῃ ἤδη πᾶσα ἰκμάς, ἐνῶ πρὸς κατασκευὴν τοῦ σταφιδίτου οἴνου προστίθεται τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλλου κατὰ τὴν ἀποξήρανσιν ἀφαιρεθὲν ὕδωρ ἐκ σταφυλῶν, αἵτινες ἐμπεριέχουσιν ἐν ἀφθονίᾳ πάντα τὰ ἄλλα συστατικὰ τὰ εἰς κατασκευὴν ἀξιολόγου οἴνου χρήσιμα.

Τὸ ὄρθον τῆς παρατηρήσεως ταύτης βλέπουσι μὲν βεβαίως οἱ ὑπὲρ τῆς ἐγκυκλίου συνηγοροῦντες, ἀλλὰ τὸ ἴδιον ἐκτῶν συμφέρον καθιστᾷ αὐτοὺς ἀμβλύωπας. Ὑπὸ τῆς αὐτῆς δὲ βεβαίως αἰτίας ἐκινήθησαν καὶ οἱ συντάξαντες ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς δικαιοσύνης τὴν περὶ τῆς ἐγκυκλίου ἄλλως θὰ ἐφρόντιζον νὰ μὴ φορολογηται καὶ τὸ ἐκ σταφίδων παρασκευαζόμενον ποτὸν, ὡς ἐάν ἦτο οἶνος· διότι ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ κ. Βίκτωρ Ἐμιάν, «ἡ τὸ ἐκ ξηρῶν σταφίδων ποτὸν εἶναι οἶνος καὶ τότε πρέπει νὰ πληρωθῇ τὸν φόρον τῶν οἴνων καὶ κατὰ συνέπειαν δύνανται νὰ πωληθῶν ὡς οἶνος χωρὶς νὰ ὑπέρξῃ ἡ δὲν εἶναι οἶνος καὶ τότε οὔτε νὰ συγκρατῶνται μετ' ἄλλων οἴνων πρέπει, οὔτε νὰ πωληθῶν ὡς οἶνος, ἀλλ' οὔτε νὰ πληρωθῇ τὸν φόρον τῶν οἴνων.»

Ἡ προειρημένη ἐγκύκλις, ἡ ὑποχρεοῦσα τοὺς παραγωγὰς τοῦ σταφιδίτου οἴνου νὰ προσφέρωσιν αὐτὸν εἰς τὸ ἐμπόριον, οὐχὶ ὡς οἶνον, ἀλλ' ὡς ποτὸν, ἐμπεριέχον ἰσχυρὰν δόσιν ὕδατος, προὔξεν αὐτοῖς σπουδαίας ζημίας, αἵτινες ἐπήνεγκαν καὶ τὴν ἀπό τινων μηνῶν κατὰ τὸ ἡμισυ σχεδὸν ὑποτίμησιν τῆς σταφίδος, τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῆς ἐν Γαλλίᾳ ὑποτιμήσεως τοῦ προϊόντος τούτου ταχύτατα ἐγένοντο ἐπαισθητὰ καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ.

Πλὴν οὐ μόνον ἐπαισθητὰ, ἀλλὰ καὶ δυσάρεστα εἰσονται τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐν Γαλλίᾳ ἔτι συζητουμένου νόμου περὶ αὐξήσεως τοῦ εἰσγωγικοῦ τέλους τοῦ σταφιδόκαρπου. Ὁ νόμος οὗτος ἐπιβάλλων τέλος 25 (6) φράγκων τὰ 100 χιλιόγραμμα (78 ὀκάδας) σταφίδος, προταθείς εἰς τὴν Γαλλικὴν βουλήν ἐπεψηφίσθη· λείπεται δὲ μόνον νὰ ἐπιψηφισθῇ προσέτι καὶ ὑπὸ τῆς γερουσίας.

Τούτων ἕνεκα, ἀνάγκη νὰ δοθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι δὴλαίαι εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἑλλήν. Πρεσβείαν, ἵνα διὰ καταλλήλων ἐνεργειῶν κατορθωθῇ εἰ δυνατόν, ἡ ἡ ἐλάττωσις τοῦ εἰσγωγικοῦ τέλους τῆς σταφίδος, ἡ ἡ κατάργησις τῆς προμνησθείσης ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης. Πρὸς ἐπίτευξιν τούτου, ἡ ἐκείνου, ἡ ἡ ἡμετέρᾳ ἐν Παρισίοις Πρεσβείᾳ θὰ εὐρῆ ἐν τῷ τόπῳ ἱκανοὺς καὶ ἰσχυροὺς συνηγόρους.

Π. ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου.»

Ἐντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως εἰς τὴν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 310 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος σας καταχωρηθεῖσαν ὑπὸ χρονολογίαν 3 ὑπερμεσοῦντος σαιονοτῆν διατριβὴν τοῦ κ. Ἀθ. Τζίνου, πειρωμένου ν' ἀνιρίσῃ τὰ πρὶν ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίδῃ σας καταχωρηθέντα περὶ τῆς ἐν τῷ δήμῳ Δύμης καταχρηστικῆς διαχειρίσεως, ἀρκούμαι ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ καταχωρήσῃτε εἰς ἀπάντησιν χθεσινήν ἀναφορὰν δημοτῶν τοῦ αὐτοῦ δήμου πρὸς τὴν ἐνταῦθα Β. Νομαρχίαν, ἐν ἣ καὶ τὸ ἐπ' ἐμοὶ εἶμαι ὑπογεγραμμένος, νὰ σᾶς πληροφορήσω δι' ἐπὶ πλεόν ἐδιστακτικῶς, καθ' ἣν ἔλαβον θετικὴν βεβαίωσιν, ὅτι τὸ χρηματικὸν περίσσευμα τοῦ δημοτ. ταμείου δὲν εἶναι τετρακισχιλιό-

δραχμον· ὅπως ὁ κ. Τζίνος ἀξιοῖ, ἀλλ' ἀνέργεται εἰς τὸ ὀγκωδέστατον ποσὸν τῶν δρ. 18,917,75 πλὴν τοῦ εἰς βάρος τῶν καταλογισμοῦ δρ. 8,670, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὸν σκόπιμον ἐκτροχιασμὸν πρὸς ὄφελος τοῦ Δημάρχου ἐτέρου ἴσου ποσοῦ δι' ἄλλην ὀρισμένην καὶ ὑποχρεωτικὴν χρῆσιν προωρισμένου.

Τὸ περιεχόμενον δὲ τῆς προκειμένης διατριβῆς κενὸν εἶναι οὐ μόνον ὡς πρὸς τὸ περίσσευμα τούτο, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ πάσης οὐσιαστικῆς σημασίας, προέρχεται δὲ καθὰ παγκοίνως γνωστὸν τυγχάνει ἐκ μόνης τῆς θερμῆς προσωπικῆς ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν κ. Γιαννοπούλων συμπαιθείας αὐτοῦ ἕνεκα λόγων, οὓς χάριν αὐτοῦ τοῦ κ. Τζίνου ἀποφεύγω ἐνταῦθα νὰ τίξω ἢ ἀνασκευὴ ἐπομένως τῶν ἐπιτετηδευμένων συσσωρευθέντων ἐν τῇ εἰρημένῃ διατριβῇ ὅπως περιττὴ δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐν-ἣ περιπτώσει ἐκ τῆς ἐξελέξεως τῶν λογαριασμῶν ὑπάρχουν πράγματα ζωηρῶς ἐπιμαρτυροῦντα τὴν ἀκαμπτον καταχρηστικὴν τῶν ἀδελφῶν κ. Γιαννοπούλων ῥοπήν, καὶ τὰ ὁποῖα ἐάν μόνον τῶν ἀποφάσεων τῆς Νομαρχίας μοι δοθῶσιν ὅπως φέρω εἰς τὴν δημοσιότητα ἀντίγραφα εἰσὶν ἀρκούντα ἕνεκα καὶ ἄλλων καταχρηστικῆς διαχειρίσεως λόγων νὰ παρέξωσιν εἰς αὐτοὺς τὴν βαθυτάτην συναίσθησιν τοῦ νὰ εὐρωσι σκοτεινὴν κρύπτην, ἐν ἐπὶ μᾶλλον τολμήσωσι νὰ πειραθῶσιν τὴν ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτῶν ταμείοις διατήρησιν τοῦ χρηματικῶν περισσεύματος, χωρὶς νὰ τὸ καταθέσωσιν εἰς εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐπαρχικὸν Ταμεῖον, εἴτε εἰς τὴν Τράπεζαν λόγῳ παρακαταθήκης καὶ ἀσφαλείας.

Ἀνεξαρτήτως ἐν τούτοις ἀπὸ τὰ λοιπὰ, ὅσα ὀ- λως περιττὸν θεωρῶ νὰ διαλάβω ἐν τῇ παρουσίᾳ μου ἀπέναντι πτεροέντων καὶ κενῶν σημασίας ῥημάτων, ὀφείλω νὰ δημολογήσω εἰς τὸν κ. Τζίνον χάριτας, διότι καὶ οὗτος συμφωνεῖ μετὰ τῶν πολλῶν, μ' ὅλους τοὺς ἄλλως παρεμβαλλομένους φίλους ἐνδοιασμοῦς του, νὰ ἐπισπευθῇ ἡ διεκπεραίωσις τῶν ἐκκερμῶν κατὰ τῶν κ. Γ. Γιαννοπούλου καὶ Α. Τακοπούλου μνησέων, τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσῳ ἐκ τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν προκόπτει κερχωρισμένως, ἀν δὲν ἀπατώμαι ἀπὸ τοῦ 1874 μέχρι τοῦ σήμερον σκανδαλώδης ἀφαιμαξίς τοῦ δημοτ. ταμείου Δύμης ὡς ἔγγιστα δεκακισχιλιόδραχμος.

Πάτριαι 18 Αὐγούστου 1880.

Ἐν Κ. Ἀχαΐᾳ 17 Αὐγούστου 1880.

Πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Ἀχαΐᾶς

Ἐάν τεθορυβημένον διατελεῖ τὸ κοινὸν τοῦ δήμου Δύμης ἐκ τῶν κυκλοφορούσων δυσαρέστων φημῶν αἵτινες καὶ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ ζωηρῶς ἔσχον σπουδαῖον χῶρον, περὶ τῆς ἐν τῷ αὐτῷ δήμῳ καταχρηστικῆς δημοτ. διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως· ὅτι δὲ ἰδίως πλήττει τὰ ὄντα καὶ αὐτῶν τῶν ἀπλουστέρων συνδημοτῶν μας εἶναι τὸ ἀπαίσιον ἀκουσμα ὅτι ἐκ τῆς γενομένης ἐξελέξεως μέγα ὑφίσταται χρηματικὸν περίσσευμα, ὅπερ ἐν τῷ δημοτ. Ταμείῳ δὲν ὑπάρχει.

Ὁ ὑφισταμένος περὶ τούτου θόρυβος ἔλαβε μεγάλην ἐπίτασιν καὶ ἐκ τῆς περιστάσεως τοῦ ὅτι ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ φορολογουμένου αὐτοχειροτόνητος συνήγορος τῶν ἀδελφῶν Δημάρχων κ. Γιαννοπούλων κ. Ἀθ. Τζίνος ἐν τῇ θερμῇ αὐτοῦ συνηγορίᾳ δὲν ἀποκρύπτει, ὅτι τοιοῦτον περίσσευμα ὑφίσταται, φρονῶν δὲ ὅτι ἐκ μόνον τῶν τετορνευμένων φράσεων του δύναται νὰ ῥιφθῇ στάκτι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ νοήμονος κοινῶς, καθίστησιν αὐτὸ κατὰ τὰς ἰδίας αὐτοῦ εὐ- λυγίσιους πεποιθήσεις δὴθεν τετρακισχιλιόδραχμον.

Ἐπειδὴ, κ. Νομάρχα, οἱ ὑποφαινόμενοι φρονου- μεν, ὅτι τὸ περίσσευμα τούτο εἶναι μέγα, ἡ δὲ ἐν τῷ ταμείῳ ἐνδεχομένη μὴ πραγματικὴ αὐτοῦ ὑ- παρξίς ἔσται ἀφορμὴ νέου ἀθεραπεύτου τραύματος ἐπὶ τῶν σπλάγγων τοῦ δησθένου δήμου, τοῦ ὁποῦ εἰσέτι οὐδ' ἀρχὴ θεραπείας ἐγένετο τῶν νε- αρῶν ἐπιπαρμένων τραυμάτων, ἄξινα εἰσὶν

ἠνεφεγμένα ἐκ παλαιᾶς καταχρηστικῆς διαχειρί- σεως, καθ' ἣν ἐλλείπουσιν ἤδη ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου ἐπέκεινα τῶν δρ. 100,000 ὑπολογι- ζομένων καὶ τῶν τόκων πολυετοῦς καθυστερήσεως, εἰς δὲ τὸ κακὸν τούτο δὲν δύναται νὰ τεθῇ ὄριον, ἐάν ἡ Νομαρχία μετὰ σπουδῆς δὲν ἐνεργήσῃ τὰ νό- μιμα, παρακαλοῦμεν θερμῶς, ἵνα ὑμεῖς κρῖνῃτε περὶ τοῦ πραγματικοῦ περισσεύματος, εἴτε μικρῶ εἴτε μεγάλῳ ἐκ τῶν ὑπ' ὄψιν σας στοιχείων, εὐε- ρεστηθῆτε δὲ νὰ ἐξασφαλίσητε τὴν ὑπαρξίν του διὰ τῶν ἐπιτετραμμένων εἰς τὴν ἐξουσίαν σας μέ- σων, ἄξινα δέον νὰ ἐφαρμοσθῶσι καθ' ὅλων τῶν ἀλληλεγγῶς συνυπολόγων, ἐφ' ὅσον δημολογούμε- νον εἶναι ὅτι πρὸς ἐπαύξεισιν τοῦ ὑφισταμένου σκαν- δάλου ὁ ἀγαθὸς καὶ πτωχὸς τῷ πνεύματι δημο- τικὸς εἰσπράκτωρ βαδίζει ἐτεροκινήτως καὶ κατὰ τὰς κακιδούλους καὶ παρατόλμους ὀρέξεις τῶν διοικούντων ἀδελφῶν Γιαννοπούλων.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου πλὴν ὑμῶν, κ. Νομάρχα, δὲν ἔχομεν εἰμὴ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν κατ' ἄντων ἀντι- προσώπων τῆς ἐπαρχίας μας τὴν θερμὴν ἀρωγὴν ἐπειδὴ δὲ τὴν παρούσαν μας πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς ἐπιτετραμμένης ἀσθενοῦς ὑπερασπίσεως τοῦ δι- ατριβοῦ ῥάφου κ. Τζίνου, ὀφείλομεν νὰ καταχωρί- σωμεν καὶ εἰς τὸν ἀφορολογούμενον, παρακαλοῦ- μεν ὑμᾶς, ἵνα πρὸς διευκόλυνσίν μας εἰς τὴν πε- ριειρέω διαφώτισιν τοῦ κοινῶς, μᾶς γνωστοποιή- σῃτε διὰ ζώσης, ἀν δὲν ὑπάρχῃ τι τὸ κωλύον, εἰς ποῖον ποσὸν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως σας ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1879 ἀνέργεται τὸ χρηματικὸν περίσσευμα, οὕτινος τὴν ἀπώλειαν θρηνεῖ ἤδη μετὰ ζωηρότητος τὸ τετραυματισμένον δύστηνον κοινὸν τοῦ δήμου Δύμης.

Ἐπιθέσεται δημοτὰ Δύμης.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Γνωστοποιῶ ὅτι αἱ ἐγγράφαί τῶν μαθητῶν τοῦ Λυκείου μου ἀρχοῦνται τὴν προσεχῆ δευ- τέραν 25 Αὐγούστου γενόμεναι καθ' ἑκάστη ἀπο τῆς 8—11 π. μ. καὶ ἀπο τῆς 3—5 μ. μ.

Τὰ δὲ μαθήματα ἀρχοῦνται τακτικῶς τὴν 1 76ρίου κατὰ τὰς ἐν τῷ προγράμματι ὥρας.

Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ζητεῖται βοηθὸς εἰς τὸ κουρέιον τοῦ κ. Ἰωάνν. Στεριώτου. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἴδιον.

ΔΗΜΗΤΡ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Ἰδιοσυντήρητον Δημοτικὸν σχο- λεῖον ἀρρένων.

Ἡ διεύθυνσις εἰδοποιεῖ πάντα ἐνδιφερό- μενον ἐπὶ ἐν τῷ ἐν λόγῳ σχολείῳ. αἱ μὲν ἐγγράφαί νέων μαθητῶν ἀρχοῦνται τῇ 25 τοῦ τοῦ παρόντος μηνός τὰ δὲ μαθήματα τῇ 1 Σεπτεμβρίου.

Πάτριαι 21 Αὐγούστου 1872.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Ζακύνθου, ἀπέβίωσε σήμερον τὴν 9 π. μ. εἰς ἡλικίαν ἐτῶν 87 ὁ ΣΑΜΟΥΗΛ ΒΑΡΦ, ἀποκαταστημένος ἐκεῖσε ἀπὸ τοῦ 1816 καὶ πρῶτος παρρυσιάσας τὸν σταφιδόκαρπον ὡς εἶδος ἐμπορευσίμου ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ κηδεῖα του γενήσεται αὐρίον τὴν πρωΐαν.

Ὁ ἐκ δ ο τ η ς

Π. Μ. ΜΑΝΤΖΑΣ.